

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην καταβολή 1 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε στους προσφεύγοντες-ενάγοντες κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού αυτού και, συμβολικά, 1 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας·
- να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκειμένου να την υποχρεώσει να μειώσει άμεσα τον «τελικό συντελεστή συμμορφώσεως» τον οποίο προέβλεψε ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/646 σε 1 και να μην εφαρμόσει τον «προσωρινό συντελεστή συμμορφώσεως» ο οποίος ορίστηκε σε 2,1·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν τα ακόλουθα:

1. Η καθή-εναγομένη υπέπεσε σε σφάλματα κατά την έκδοση του επίμαχου κανονισμού, στο πλαίσιο της ασκήσεως της αρμοδιότητας η οποία της είχε ανατεθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τον κανονισμό (ΕΚ) 715/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, που αφορά την έγκριση τύπου μηχανοκινήτων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 5 και Euro 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων (ΕΕ 2007, L 171, σ. 1), σε συμμόρφωση προς την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή. Συγκεκριμένα, τα σφάλματα αυτά αφορούν:
 - παράβαση των κανόνων τόσο του πρωτογενούς όσο και του παράγωγου δικαίου της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος·
 - παράβαση των επικουρικών κανόνων του κοινοτικού δικαίου, όπως των γενικών αρχών της μη χειροτερεύσεως, της προφύλαξης, της προλήψεως, της δράσεως στην πηγή και της αρχής ο ρυπαίνων πληρώνει·
 - καταστρατήγηση των διαδικαστικών κανόνων, καθόσον η Επιτροπή δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο προκειμένου να τροποποιήσει ουσιώδες στοιχείο του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007·
 - παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον ο επίμαχος κανονισμός δεν επωφελήθηκε από τις δημοκρατικές εγγυήσεις που παρέχει η προσφυγή στη συνήθη νομοθετική διαδικασία συναποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
2. Η ύπαρξη πραγματικής και βέβαιης ζημίας και άμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς της Επιτροπής και της προβαλλόμενης ζημίας.

Αγωγή της 29ης Μαρτίου 2017 — ΕΚΕΤΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-198/17)

(2017/C 151/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον: Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός και Σ. Παλιού, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ενάγοντος

Το ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωριστεί ότι η απαίτηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το ΕΚΕΤΑ να επιστρέψει ποσό 38 241,00 ευρώ εκ της επιχορήγησης που έχει λάβει για το έργο ACTIBIO, όπως η απαίτηση αυτή αποτυπώνεται στο υπ' αριθμ. 3241615335/29.11.2016 χρεωστικό σημείωμα, είναι αβάσιμη κατά το ποσό των 9 353,56 ευρώ·

- να αναγνωριστεί ότι το ποσό των 9 353,56 ευρώ αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες και το ΕΚΕΤΑ δεν οφείλει να το επιστρέψει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή· και
- να καταδικασθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Με την προκειμένη αγωγή, το Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (στο εξής, «ΕΚΕΤΑ») αμφισβητεί τις απαιτήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή με το υπ' αριθμόν 3241615335/29.11.2016 χρεωστικό σημείωμά της, σε σχέση με την εκτέλεση του έργου ACTIBIO. Με το χρεωστικό αυτό σημείωμα, η Επιτροπή διατύπωσε απαίτησή της να επιστρέψει το ΕΚΕΤΑ μέρος της επιχορήγησης που έλαβε για το έργο ACTIBIO, ποσού 38 241,00 ευρώ. Η απαίτηση αυτή προήλθε κατόπιν διενέργειας επιτόπιου ελέγχου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις εγκαταστάσεις του ενάγοντος.
 2. Στο πλαίσιο αυτό, το ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να αναγνωρίσει ότι εκ του ανωτέρω ποσού του χρεωστικού σημειώματος, ποσό 9 353,56 ευρώ αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες και το ΕΚΕΤΑ δεν οφείλει να το επιστρέψει στην Επιτροπή.
 3. Το ΕΚΕΤΑ υποστηρίζει ότι το ανωτέρω ποσό των 9 353,56 ευρώ αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες προσωπικού και έμμεσες δαπάνες, τις οποίες η Επιτροπή παρανόμως απέρριψε ως μη επιλέξιμες. Η επιλεξιμότητα των δαπανών του ενάγοντος επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία που προσκόμισε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά τον επιτόπιο έλεγχο και με μεταγενέστερη αλληλογραφία και προσκομίζει και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
-